

НОВИ САД

ИЗЛАЗИ СВАКЕ СУБОТЕ.

Власник и главни уредник:
ДУШАН ЧАМПРАГ

Одговорни уредник:
СВЕТИСЛАВ-ЦЕЦА СЕКУЛИЋ

КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНИ И ПРИВРЕДНИ ЛИСТ ЗА ДУНАВСКУ БАНОВИНУ

Број 11.

НОВИ САД, 15. марта 1930.

Година 7

Нови Сад је на најсвечанији начин прославио 80-годишњицу г. Масарика

У недељу 9. о. м. у Новоме Саду је прослављена осамдесетогодишњица г. Томе Масарика, председника Чехословачке Републике на најсвечанији начин. На истој прослави су узели учешћа Соколи, сва културна, просветна и хумана друштва, као и многобројно грађанство.

Прослава је одржана у великој дворани хотела „Слободе“, — која је била дупке пуна — а отпочела је у 11 часова пре подне, коју је отворио г. др. Игњат Павлас адвокат и старешина соколске жупе; говором који је био проткан топлим љубављу према личности госп. Томе Масарика.

После говора г. др. Павласа, говорио је бан Дунавске бановине г. Радослав Дуњић, који је у свом говору истакао главније моменте неуморног рада на националној ствари г. Томе Масарика.

Иза овога говора следиле су говори г. г. ђенерала Ђуре

Докића команданта армије, др. Бранислава Бороте, градског начелника, Радивоја Врховца председника Матице Српске, др. Јована Ненадовића, председника Савеза културних друштва; а у име овдашњих Словака говорио је њихов вођа, млади и агилни новосадски адвокат г. др. Јанко Буљик

Г. др. Јанко Буљик, у своме смишљеном говору изнео је кратки историјат још од детињства Масарикова, у коме је ванредно и рељефно оцртао све врлине и одлике оца Чехословачке г. Томе Масарика. Са пуно топлине и младићног жара манифестовао је љубав према Масарику као идеалу, што је у публици у многим очима изазвао сузе.

На крају је још једном говорио г. др. Игњат Павлас, чиме је завршена ова ретка свечаност, која је приређена у част г. Масарика, проказаног искреног пријатеља нашег народа.

би биле пригњечене, и са довољним ваздухом да од упале роба буде обезбеђена.

2. да се при расподели возова према Суботици-Келебији уврсти један стални убрзани теретни воз, који би се из Новог Сада кретао у 10 сати пре подне, у Келебији имао такав прикључка, како би до 18 часова приспео у Будимпешту. — Утовар и отпрема вагона да се врши сваком даном, као и на празничне дане.

3. Будући да би се само из Новог Сада извезло дневно 20 до 30 вагона, да се за овакове вагоне установи јединствена тарифа са попустом. Да се за вагоне који се утоваре свежим поврћем, осигура првенствена отпрема и да се исти на путу

несму нигде задржавати.

Ову претставку су потписали 108 новосадских баштована и у понедељак 10 о. м. њих петорица под вођством г. дра Бранислава Бороте градског начелника, предали бану Дунавске бановине госп. Радославу Дуњићу, који их је врло срдечно дочекао, пажљиво саслушао њихове жеље и дао им уверење, да ће све што стоји до њега учинити, да се помогне њиховим оправданим захтевима.

Ми се радујемо, да су и наше баштованције из своје својствене иницијативе кренуле правом стазом за заштиту својих интереса, који су тесно везани и са општим интересима нашега лепог и напредног Новог Сада.

ЈОВАН ГРЧИЋ:

ПЕВАЧ МИКА МАРКОВИЋ

— IN MEMORIAM —

Марковић је у Новом Саду први пут ступио на позорницу 22. јануара 1884, као Стева Драгић (у мађарском орџиналу Göndör Sándor) у познатој „Сеоској лоли“ („A falu rossza“) Еда Тота у посрби Стевана Дескашева, а с музиком Даворина Јенка. Својом стаситом мушком појавом и својим свежим, угодним гласом, одмах је, што по реч најуриш освојио новосадску српску публику. Како је било како није, доста то, десило се тако, да о тој новосадској премијери нисам извештај у Позоришту написао ја, нешто мало стручњак in musicis, него Милан Савић, који се за музику није много интересовао. А Савић је признао, да је Марковићево певање за човека, који није прошао певачку школу, било ванредно лепо.

Целе те новосадске сезоне, која је трајала од 22. јануара до 27. марта 1884, Марковић је као певач још само дваред дошао до речи. Још једаред, 18. марта, као Сеоска Лола Стева Драгић, и на концерту, што је, 19 марта приређен био у корист изложби женских ручних радова, певајући соло, уз гласовир две Јенкове Композиције („Укор“ Бранка Радичевића и „Море ми је љубав твоја...“ Мите Поповића) и с Илијом Станојевићем два Јенкова дуета (словеначке „Все миве“, што почиње „Кје со моје рожнице...“ и „Толажбу“). Песме за концерат научио је био у мојој кући, што од мене, а што од мог ученика Тихомира Остојића, тада матуранта.

Одмах наредне новосадске сезоне затим, од Божића 1885 до 8 априла 1886 озбиљно сам се латио да му помогнем развити његов мек и слатки тенор, а он ми је био тако доцилан и вољан ученик, да је за кратко време научио потпуно

владати гласом и дати израза песми. Онда је постао миљеник војвођанске и славонске српске публике а и критика га је свагда хвалила.

Између многих мојих ученика ретко ми је који тако признавао добру вољу, да по својим силама припомогнем његову напредку; ретко ми је који тако свесрдно био захвалан за моје труде, као Мика Марковић. Није ти тај пропустио ни једне згоде, а да ми не само речима него и делом не засведочи, како увиђа и цени моје услуге. Кад сам, о свом трошку, штампао који свој превод или оригинал, Мика ми се сваки пут понудио сам, да распрода или даде распродати по великом броју примерака, и није мировао, док није распачао и последњу од њему поверених књига. Тако је било са „Кавргом“ (1888), тако са „Јосифом у Мисиру“ (1889), тако са „Титом“ (1891), тако с „Годишњим временима“ (1892), тако са „Шетњом по завичају“ (1893), тако са „Сафом“ (1891), тако с „Одметником“ (1903), тако с „Уријелом Акостом“ (1911). Ретко је прошао који од светлих празника, ретко је минула која моја крсна слава, а да ми Марковић није честитао. Кад је, године 1910, са својом Милком путовао по Немачкој па бануо и у Француску до Париза, није зар било ијоле угледније етапе, са које ми се није јавио било равгледницом било дописном картом. Па то је чинио човек, који је свугде, камо је одлазио са дружином новосадског српског народног позоришта, био мажен и, што кажу, ношен на рукама. Поневидити се није умео.

У доказ тому, што сад наведох, нека од силних послуже само две равгледнице, једно писмо и једна депеша.

За нашу браћу, пострадале Французе

Нашу до сржи прожману браћу Французе, пре неколико дана задесила је тешка несрећа од поплаве; која је уништила читаве крајеве јужних департамана. На стотине жртава људских нашло је гробну смрт у страшној бујици, а хиљаде кућа су порушене и огромна је штета нанета нашој, у најтежим тренутцима доказаној браћи Французима.

Наша је дужност, да на олтар саучешћа допринесемо нашој браћи у тешким часовима зрачак утехе и братске љубави.

Ми на име тога предлагемо да и наш град као пијемонт Дунавске бановине приреди дан

жалости и да се тога дана одрже на свима странама села и предавања о Французима ма уз најминималнију улазницу а да се тај новац упуту пострадалој браћи.

Ову улогу на себе би требао да преузме Савез културно-просветних и хуманих установа, или пак сам Црвени Крст.

Нови Сад у овој акцији треба да предначи, а на њега уверени смо да ће се угледати и следити његовом примеру и најмање сеоце Дунавске бановине, јер су браћа Французи достојни сваке наше пажње, а нарочито данас. Зато, брза помоћ, двострука је помоћ.

Акција за заштиту наших баштована

Ове године новосадски баштовани су у својој производњи имали врло велике и тешке материјалне губитке.

Њихов губитак се осетио и у читавом трговачко-привредном животу.

Услед слабог извоза новосадске баштованице су остали у једном незапамћеном минусу, који би требале више година да га поправе.

Тако на пр. арпаџик, лук, кромпир, и купус имали су и имају толико ниску цену, која не покрива ни физичку радну снагу, а о земљишту и семену не може бити ни говора.

Услед тога су се у прошлу недељу, 9. о. м. састали отре-

сетији новосадски баштовани у гостионици „Обилић“, на Темеринској улици, и одржали међусобно саветовање, у циљу како и на који начин да се помогну у међусобној невољи.

Након свестраног саветовања, закључили су: да у Новом Саду оснују повртарску задругу и донели су једну образложену претставку на г. бана Дунавске бановине у којој у главном траже следеће:

1. Да нам се стави на расположење довољан број вагона за извоз свежег и покварљивог поврћа. У вагонима да буду све потребне справе за смештање полица, које одељују редове корпи и колета, како исте не

Пошто сам се, почетком августа 1912, из Новог Сада преселио у Загреб, добио сам од Марковића из Великог Бечке-река на разгледници ове неколике ретке:

В. Бечкерек 8. IX. 1912.

Драги Јоцо,

Књиге сам распродао; новац ћу ти послати. Виловац и Букић продали су 40 комада по 40 филира за тебе а остало њима.

Загреб је лепа. Јеси ли се свикао тамо? Веруј, и сам бих волео тамо живети.

Рукољуб штов. Госпођи и поздрав од свију мојих

Твој М. Марковић.

Овде се бавимо до 23. о. м. а после у Бечеј Стари. Публика посећује позориште врло добро. Оперете се мање дају.

Кад је маја 1913. Новосадска дружина под Жарком Савићем (1858—1910), испут до Сушака, сврнула у Загреб па у Хрватском Земалском Казалишту гостовала у два вечера узастопце, ја сам боравио у бањи Топуском те се том приликом нисам видео с Марковићем и његовом Милком. Но исте године после ферија, које су Марковићеви провели у Опатији, одакле ми је Марковић послао разгледницу са групом своје породице, свратили су, путујући до Бање Луке, у Загреб, потражили су нас па смо неколике часе провели у пријатељском разговору.

Пред крај те године добијем из Новог Сада од Марковића разгледницу, на којој ми пише:

Драги Јоцо,

У Бранику си могао видети, да се између осталих комада давао и „Уријел Аокста“, који се јако допао публици. Шта ћеш! Мало нових комада па морало се.

Малка чека сваког часа на решење њене пензије а Савић још 14 дана па и он напушта. То су ти новости.

Молим те, оне клишеје, Ружићев и Микин, ако су код тебе, пошаљи ми. Ти си мене питао једном приликом, да ли да ми их пошаљеш, а ја сам ти одговорио: нека стоји! Сад не знам ни сам, где су.

Рукољуб штов. Госпођи. Од Милке поздрав.

Твој Марковић.

Моја адреса: Ханска ул. 7. Молим те, немој мењати глумцу, јер онда носи у позориште па тамо и Бог заборава

*Твој М.
(Свршиће се.)*

КОНЦЕРТ СОКОЛСКОГ ДРУШТВА-ФИЛХАРМОНИЈЕ

Наше соколство дошло је на ванредну идеју, да приреди једно своје уобичајено село у заједници са Новосадском Филхармонијом. Познато је, да је соколска фанфара склопила извесну врсту утаначења са Филхармонијом, према којему дувачи фанfare постају и чланови Филхармоније ради гајења класичне музике. Ми смо овај корак могли да поздравимо тим пре, што ће извесно и соколска фанфара учењем у Филхармонији стећи много знања и искуства, а и што ће и Филхармонија моћи у будуће да иступа са дувачима, без којих се озбиљан рад није могао замислити, а којих се међу аматерима није могло наћи.

Већ заједнички њихов испуп на забави Новосадске Трговачке Омладине показао је уистини завидне успехе и ми можемо обим друштвима пожелети успеха и у њиховом будућем заједничком раду.

Село, које приређује Соколско друштво у Новом Саду уз суделовање Филхармоније данас у суботу 15. марта, очекује се са разумљивим интересовањем. Ту ће наступити и Соколска фанфара, а и Филхармонија, свака понаособ а у једној тачки заједнички. Програм нам пружа разноврсну музику, лакшу и тежу, сем тога виолин соло г. Љубомира Лугарића уз пратњу г-ђе Патиера-Виталиани, те соло певање г. Гезе Шенбергера из „Ла Бохома“ и једну пијесу од С. Мокрањаца уз пратњу на клавиру г. Емила Грисолда, нашег уваженог пијанисте и композитора. Целим програмом диригује г. Роберт Виталиани, диригент Филхармоније.

После концерта, који садржи 8 тачака, следи играња, за коју даје гласба цез Филхармоније. Ми смо уверени, да ће ова врста села потпуно успети, а у идућем броју донећемо приказ о успеху истога.

Са редовне годишње главне скупштине „Задруге Срба Занатлија Новосађана“.

У недељу 9. о. м. по подне у 3 часа одржала је ова наша најстарија занатлијска установа своју шездесету главну скупштину.

Од стране Трговачко-Занатлијске Коморе био је изаслан г. др. Јагедић, који је скоро до краја био присутан. Извештај управе, благајне и надзорног одбора био је једногласно примљен. Затим се прешло избору за допуну управе, што је такођер једногласно извршено.

На овој скупштини је закључено, да се о Духовима ове године прослави шездесетгодишњица од постанка, на најсвечанији начин. Том приликом из-

даће се и епоменица. На ову прославу позваће се све наше институције, да узму учешћа у овом ретком слављу.

На крају је донесен закључак, да управа поради на томе, да се што пре оствари замисао о подизању или куповини заједничког дома Задруге, „Невен“ а и Кола Занатлијске Омладине. Тако ћемо у најкраћем времену доживети, да ће ове три наше установе, које представљају језгро нашег занатства, бити уједињене.

Овакав рад је за сваку похвалу, који ће сваки искрен пријатељ нашег занатства поздравити.

Са годишње главне скупштине Српског Занатлијског певачког друштва „Невена“

У недељу 9. о. м. у 9 часова пре подне одржана је главна годишња скупштина Српског занатлијског певачког друштва „Невен“, под председништвом г. др-а Бр. Бороте. Скупштина је прошла у највећем реду и сви извештаји су примљени једногласно на знање.

Код тачке избора управе, додањим агилни и вредни председник г. др. Бранислав Борота је дао оставку, коју је мотивисао тиме, да је и сувише преоптерећен пословима, али је дао обећање да ће друштву увек стајати на расположењу, тим пре, што је друштво ценило његов неуморан и кори-

стан рад, изабрало га већ раније за доживотног почасног председника.

За председника је једногласно изабран г. др. Радушко Илић уважени новосадски адвокат.

После повлачења са положаја председника друштва г. др. Бранислава Бороте, по нашем мишљењу, „Невен“ није могао наћи срећнији избор, јер у особи г. др-а Радушка Илића, „Невен“ добија такође човека не само репрезентативна, већ човека пуна енергије, воље и неуморности, који ће својим трудом заиста и да оправда дато му поверење.

ЖИВОТНИ ПРОБЛЕМИ.

МАР. БОЖИЋ-СПАИЋЕВА.

Ко је крив данашњем моралном паду?

Читава хајка се диже против женских, лове их, затварају, протеривају, прогањају и то наравно њих саме. А где су прави кривци? Зар све те женске ухваћене на злим делима немају судиоцима у свим својим бруталностима. Ко је више крив, да ли она једна радница којег било рада и професије што измучена послом у ве-

черњи сумрак жури кући а за њом као силуета или зао дух корача савремен данашњи брутални човек без савести, милосрђа и поштења, додајује јој изазовне погледе, знаке, прати је узастопце и неполаже оружје ни онда када се на њега сручи читава бујица погрда од увређеног женског поноса.

Она и онако сувише експло-

атисана пребира у својим мислима своју хулу зараду, срачунава и долази до закључка да је њен положај безизлазан, а трагедија њене сиромашне могуће и болесне обитељи неизбежна. У том њеном расположењу где и на свој живот почиње да мрзи равни пратилац у особи већ друге или треће личности (а тих има на хиљаде) маневрише погледима и јури бесомучно за њом. А она се колеба, резонује шта јој може нахудити познанство, та толике се усрећиле које нису ни у чему равне њој, а шта не би она, чедна и са свима особинама која красе у домаћем топлим огњишту одгајану девојку, још нуз то ако је и лепа, замишља да је то и разлог да је примећена.

Познанство је склопљено, испочетка сушта пажња, учтивост, мали слатки бонбони зашто неби и она барем мало засладила и онако свој горки живот.

А он триумфира са искуством једног заводника, поклони све већи а мрачне улице све дуже а расправе савремене реалне и еротичке. Наравно да је и обећање брака стално, и она та данашња девојка слободна и равноправна али са теретом тешке животне борбе на својим плећима већ поколебана лажном и профанисаном љубављу почиње да крочи трновитим стазама које воде у амбисе порока, болештине и трагичне њене пропасти. Она је ухваћена, затварана, прогоњена, жигосана преступница и несрећница, једна пала презрена женска — проститутка.

А он тај данашњи човек, виновник њене несреће, без обзира савести и стида наставља триумфално своја завађања, ређа успехе, хвали се њима, место да дели са њом њен удес. Он регрутује даље и даље читаве редове колебљивих женских које незнају оценити карактере тих типова данашњег дегенерисаног друштва и за времена их без икоји обзира одстранити.

Да ли ко мисли да треба казнити и тога необузданог човека и перверзног садисту да и њега затвори, протера, пружи му у руке књижицу као и његовим жртвама које је упропастио и у своје мреже увукао као пауци мухе. Не још до сад на то није нико помислио.

С тога треба прво казнити праве кривце и узрочника моралног пада и опште дегенерације а тек онда њихове жртве.

ПОЗОРИШТЕ

Позоришна представа за народ.

Наши стари и мили позоришници, бивши чланови нашег позоришта приређује сада у недељу у вече у сали хотела Слободе претставу за народ. Приказане се омиљена народни комад „Саћурица и шубара“. У насловним улогама играће гђе Матејићка, Вилочевичка, Филиповићка, те г.г. Динић, Сотировић и Виловац. Цене улазница биће по 20, 15, 10 и 5 динара. Ако ова претстава успе, наши стари уметници намеравају приредити и даљи низ оваких народних претстава.

Вреће

цераде и канап најјефтиније код

АВРАМА ШИФА

завод за позајмљивање врећа и церада.

Творничко стовариште: морске траве, коњске струне, кебета, гуртна, кудељних цеву и т. д.

НОВИ САД

Телефон 24-03. Бр.: Југешиф

Подружница:

БЕОГРАД-САВА.

Тражите ценовник.

Тек-тек да се зна

У садањем добу опште привредне кризе није никакво чудо, ако по који привредник није у стању да издржи, те мора да иде под стечај. Тако је ових дана у овакав положај доспео и један млад наш трговац, који због слабих послова није више могао да одговара својим плаћањима.

Колико је опште мишљење са жалашћу примило пад ове српске трговине, толико је неразумљив поступак управе српске црквене општине, која је сву робу из ове трговине дала пренети у своје канцеларије (свечана сала постаје магацин) и то под именом: да обезбеди своја потраживања на кирији.

Зна се шта то значи: пренети робу из трговине у други локал (и то још локал који није ни подесан за трговину) и колико та роба тим преносом штети на својој вредности.

Није ни то све. Споменути трговац је ради обезбеђења кирије депоновао у благаяни црквене општине две уложне књижице са свотама таман толиким, колико износи и његово дуговање кирије.

А када се уз то још узме да је и локал издат једној новој фирми, те црквеној општини не прети опасност да ће штетовати, онда заиста јавност има права да упита: из којих разлога је било потребно овако поступање са стечајном масом једног младог нашег трговца. Црквени одбор има реч.

X Spectator.

Просветни течај

20. марта о. г. у Новом Саду отвара Просветно-забавни отсек „Новосадске трговачке омладине“ просветни течај за практиканте и помоћнике.

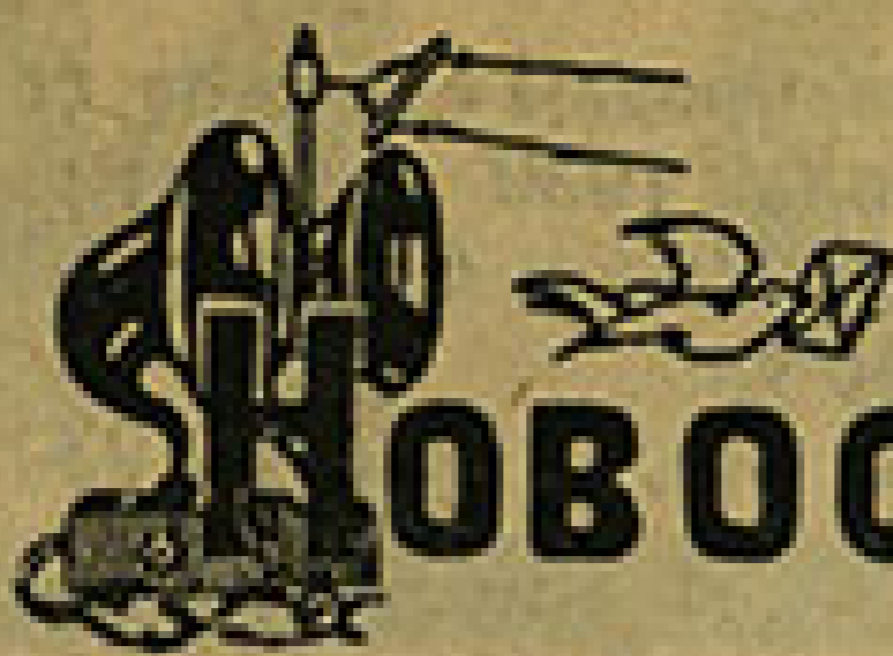
Предмети течаја су: српска, немачка и француска кореспонденција, математика, стенографија, трговачко и менично право.

Како је ово врло користан потхват од стране Новосадске трговачке омладине, то би г. г. шефови требали да настоје на томе, да се за овај течај заинтересује што већи број ученика; тим пре што, чланарина течаја није већа од 30 динара месечно.

Сами предмети течаја су тако пробрани, да ће сваком појединцу за будућност бити потребни као парче насушнога хлеба.

За пријаву у чланство просветног течаја може се обратити сваки дан у дрогерији г. Косте Живојновића и између 7 и 8 часова увече у Трговачкој омладини (Скерлићева ул. бр. 29).

Трговачка и занатлијска омладино, не оглушуј се за своје властито просвећивање, већ док је времена и прилике искористиш за себе ризницу блага знања и просвете; јер будућност, која ти иде у сусрет, захтева од тебе да не останеш у царству мрака, јер ти је у питању егзистенција и будућност твоја.

НОВОСАДСКЕ ВЕСТИ

— Промоција Др. Мираша Киновића. Ових дана промовисан је на београдском универзитету за доктора филозофије г. Мираш Киновић професор мушке гимназије, који је постао први доктор филозофије на Београдском универзитету. Наше честитање.

— Удружење Трговаца и Индустијалаца одржаће у недељу 16. о. м. у сали новосадске берзе своју скупштину под председништвом г. Косте Миросављевића.

— Редовна скупштина Новосадског Друштва Црвеног Крста Југославије ће се одржати у недељу 16. марта о. г. пре подне у 1/2 11 сати у великој дворани Банске палате са овим дневним редом: 1. Отварање скупштине и избор 3 оверача записника, 2. Извештај Месног Управног Одбора о целокупном раду у прошлој 1929 години, 3. Извештај Надзорног Одбора, 4. Давање разрешнице Месном Управном Одбору, 5. Буџет за 1930 годину, 6. Избор Месног Управног Одбора, 7. Избор Надзорног Одбора, 8. Избор делегата за Обласну скупштину, 9. Евентуални предлози.

— Нов сенатор. Г. Тома Вучковић пензионисани пуковник, примио је ових дана дужност градског војног сенатора које је било упражњено смрћу Александра Поповића.

— Новосадска Филхармонија уз суделовање Соколског Друштва у Новом Саду приређује вечерас у Соколани свој први концерат у овој сезони. О раду Филхармоније донећемо у идућем броју опширније.

— Месни одбор „Просвете“. У недељу је основан и конституисан месни одбор „Просвете“ у Новом Саду са просветно културним програмом рада. Управа је следећа: председник г. Стојић, подпредседник г. Ђока Дуићерски, секретар г. Плавшић, благајник г. Правица; одборници г. г. Марковић, Секулић, Радовић, Ивковић, Бјелица. Заменици г. г. Пејановић, Глигић, Капор. Надзорни одбор г. г. Богдановић, Милошевић и Лежмирац.

— Изложбена палата у Новом Саду. Одбор новосадских привредника под председништвом г. Косте Миросављевића, решио је на својој последњој седници, да се радови око подизања изложбене палате започну одмах, чим стигне одлука од града у погледу земљишта. За исту акцију се заинтересовао и г. Бан Дуић и обећао своју потпору, да се иста оствари.

— Школске зграде на Адамовићевом и Ивандањском насељу. Ових дана отпочело је зидање две нове школске зграде на Адамовићевом и Ивандањском насељу, које ће коштати 431000 динара и тако ће се задовољити једна велика потреба периферије са школским зградама.

— Помоћ пострадаој чиновници. Познато је нашим читаоцима, како је чиновница Х. К. на овдашњој телефонској централи настрадала, јер је кредитирала несавесним људима телефонским претплатницима, па се сад од ње тражи да плати неутериве телефонске пристојбе. Нестретна чиновница хтела је себи да одузме живот, па и сада лежи болесна. Људи племенита срца притекоше јој у помоћ Међу нашим читаоцима скуписмо ове своте: по сто динара од г. г. Павла Поповићког, Триве Милитара и дра М. Иванчевића, по педесет дина од г. г. М. Клицина (који је и преко „Делбачке“ толику исту своту дао) и од дра Вл. Гавриловића, по тридесет динара М. Г. и Л. Д. и по двадесет динара В. Г. и Д. Д. — Свега 500 динара.

— Село. Трговачка академија и женска препарандија виши разреда приређују у недељу своје село са одабраним програмом. Исти је састављен од музичких тачака Село ће се одржати у просторијама трговачке академије.

— Канализација на Великом Лиману. Коначно ће ипак изгледа бити решено питање чистоће на Великом Лиману и Булевару Краљице Марије изградњом једног одводног канала, којим би отицала прљавштина из овог дела града и уливала се у Дунав код клаонице. Крајње је време и ово је врло похвалан план од стране техничке управе града Новог Сада.

— „Радичевић“ коло савеза трезвене младежи у Н. Саду, одржаће у четвртак 30. о. м. у својим просторијама ванредну скупштину у почаст Т. Масарика премијера чехословачкога. На скупштини ће о раду и животу Масариковом говорити наши новосадски интелектуалци.

— Обнављање усомене на некадање националне трудбенике. Овдашње Историјско друштво „промоцијом“ г. проте Руварца показало је леп гест одавања признања старим националним трудбеницима. Сличну акцију подузума и београдско удружење Војвођана, које приређује низ предавања у спомен некадањим војвођанским књижевницима и јавним радницима. Као што смо извештени исто ће тако и неки поштоваоци пок. патријарха Георгија и Германа, као и Јоте Грујића, Аце Зуба и др. приредити комеморације овим некадањим јавним радницима.

— Звучни филм у Новом Саду. Најновији резултат техничког савршенства: звучни филм (тов-филм) доспео је већ и у Нови Сад. Тек је неколико месеци како се уопште у великом свету завео звучни филм по биоскопима, а ево и наш град доби звучне филмове. Управа овдашњег „Аполо“ биоскопа није жалила материјалне жртве, те је уз цену од преко

1 1/2 милион динара набавила конструкцију и уређај за звучни филм, који је још у прошлу суботу почео са представама, које многобројна публика са великим одушевљем слуша. Напомињемо, да је Нови Сад треће место у нашој држави, где има тов-филм апарат.

— Лицитација за градњу Радничке Коморе. Пошто су одобрени планови и прерачуни за градњу Радничке Коморе, која ће се подићи на Булевару Краљице Марије управа је расписала стечај за градњу на дан 25. ов. месеца и градња ће се уступити најповољнијем понуђачу.

Сваку нову књигу имаде стално на стоваришту књижара „Славија“.

Подизање банске палате.

Питање подизања велике банске палате стављено је на дневни ред и у најскоријем времену биће расписан стечај за израду планова и прерачуна. Ових дана стигао је граду акт Министарства Финансија, којим се враћа граду плац на Булевару Краљице Марије, који је пре неколико година купила поштанска дирекција. Комисија која је била изабрана од стране Банске управе и града којој је било поверено, да проучи питање подизања Банске палате предложила је као најподеснији овај плац и тако ће се коначно и како смо обавештени по скраћеном поступку приступити у најскоријем времену подизању банске палате у коју би била смештена сва одељења банске управе, банов стан и апартмани за евентуални боравак Н. В. Краља.

ДРВО, УГАЉ, КОКС. — Дрвара Д. Бјелић, Нови Сад. Телефон 20-10.

КЊИЖЕВНОСТ

Лукијан Т. Бранковић: *Листићи из књиге живота*. Наш стари и уважени литерат госп. Бранковић издао је четврту свеску својих фељтона и новела под горњим насловом. У овој свесци изашло је четрнаест мањих прича, лако и лепо написаних, тако да их је заиста посласлица читати. Топло препоручујемо ову свеску новела, тим пре, јер су то све сами оригинални радови, којима је предмет узет из нашег друштвеног живота. Цена је књизи 6 динара, а добива се у издавачкој књижари „Натошевић“.

Књиговођство. У серији Миниатурне Библиотеке изашла је свешчица о простом трговачком књиговођству, као потсетник за најглавније појмове из трговачког књиговођства.

Штампарија Душан Чамарац и Друг Нови Сад, Кр. Петра 3.

Похвале достојно

Чувена Ђенка у Н. Саду.

Где год човек наилази на лепо сусретање и пријатност, тамо се обично увек добро осећа, а када је нешто нарочито и неочекивано, онда је то још пријатније изненађење толико јако, да од непристрасна човека управо захтева, да буде и јавно истакнуто.

Е па драги читаоци, такав је случај био код мене, када сам ових дана око 9 часова увече шетао по Новом Саду, а о томе баш и желим да пишем.

Пролазећи Дунавском улицом, опазих предједном кућом масу света. Ја се у први мах нисам сетио, да сам ту већ прошле године био, те и ја пођох за другима, да видим шта је?

А, сад знам! То је та чувена гостиона „Босна“, чији је власник газда Јованче од Кичево.

Сада сам већ овде, па кад је тако, идем и ја да себи прекратим време.

Био сам већ како рекох и раније у истом локалу, али могу рећи, да сам се овога пута ради многих промена угодно изненадио.

На улазу у саму гостиону, газда Јованче сваког госта са осмехом на лицу поздравља, келнери (послуга) се клањају, праве места, прихваћају капуте и питају Вас чиме да Вас послуже? А чистоћа и ред на све стране. Гостиона пуна. Све сама елита. Сви гости трезни (што је реткост) а необично весели и расположени. А зашто? Зато, јер Ђенка пева, пева Боже мили, колико јој грло и снага доноси. Глас јој је мио и звучан, а златно грло њено само сипа све лепше и лепше песме.

До јуче тиха и мирна гостиона „Босна“, данас се у њој разлежу умилне песме, којима Ђенка заноси госте, а којих је сваки даном све више тако, да је последњих дана локал „Босне“ постао премален, да би могао примити све оне госте који дођу, и тако се на стотине њих враћају тужних и жалосних што ма једном не могу да чују Ђенку, која кад запева, сви ућуте, све се утиша и све се претвори у ухо па само слуша њен глас и њену песму.

Има Ђенка и једну своју помоћницу, по имену Емиру, која госте својом лепотом очаравала. Емира исто тако лепо и умилно пева сваку песму, коју гост затражи, као и умилната Ђенка. А њихов примаш Драги Бркић, прави је виртуоз на виолини, кога публика сваке вечери бурним аплаузима поздравља. Па ту је са Ђенком и њена десна рука Ајша, која по команди удара у дас и пуца, пуца брата са Ђенком скупа, тако да би их човек дању ноћу гладан могао слушати.

Та мала и слаба Ђенка, за ово неколико недеља, од како је у Новом Саду, унела је немир и завист код многих гостионичара: не могу да опросте ни њој ни њеној песми, јер сви гости иду тамо, где она пева. И тако се већ недељама у Новом Саду говори само о Ђен-

ки, Емири, Ајши и газда Јованчету од Кичево.

Поред Ђенкиних и Емириних дивних севдалинки, које заносе и опијају, не смејемо хутке прећи, а не истаћи заслуге нашег услужног гостионичара г. Јована Михајловића, који је својом spremом и услужношћу допринео, да се сваки посетилац осећа у најпријатнијем расположењу.

Добра пића и права домаћа кујна газда Јованчета допринела је, да се сваки посетилац морао осећати у пуном гурманском расположењу. Душко.

Беспримерна сензација!

За мој артикли кућанства, који је већ у много хиљада у употреби и који претставља првокласни продајни шлагер, траже се самостални но поштени агенти.

При озбиљној ревности добра и сигурна егзистенција.

Колекција мустри има 25 дека. Понуде послати Генералном Заступству: Šopira, Ljubljana

Изврш. бр. 31/1930.

Објава јавне продаје.

Потписани судски извршитељ овим објављује, да ће услед одлуке Кр. Среског Суда у Н. Саду бр. 12016/1929 у корист Васић Пере из Буковца заступа га Др. Мита Маркуш адвокат ради 771 дин. главнице и прип. на јавној продаји продати следеће покретнине: дућанског и собног намештаја које су процењене на 6300 дин.

Јавна продаја одржаће се дне 17. марта 1930. г. у 9 сати у Н. Саду у Кајмакчаланској ул. бр. 14.

Нови Сад, 12. фебр. 1930.

Божа Николић
судски извршилац.

Изврш. бр. 492/1929.

Објава јавне продаје.

Потписани судски извршитељ овим објављује, да ће услед одлуке Кр. Среског Суда у Новом Саду број 9240/1929. у корист Удружене Творнице Штапова из Заграда ради 432 дин. главнице и прип. на јавној продаји продати следеће покретнине: дућанског намештаја и робе које су процењене на 6200 динара.

Јавна продаја одржаће се дне 11. априла 1930 у 4 сата у Новом Саду, Пирошко ново насеље бр. 58.

Нови Сад, 7. марта 1930.

Божа Николић
судски извршитељ.

Изврш. бр. 487/1929.

Објава јавне продаје.

Потписани судски извршитељ овим објављује, да ће услед одлуке Кр. Среског Суда у Новом Саду број 855/1929. у корист Драгутин Станковић из Каменице ради 8000 дин. главнице и прип. на јавној продаји продати следеће покретнине: покућство које су процењене на 12650 динара.

Јавна продаја одржаће се дне 9. априла 1930 у 9 сати пре подне у Новом Саду у Суботићевој ул.

Нови Сад, 7. марта 1930.

Божа Николић
судски извршитељ.

Изврш. бр. 76/1930.

Објава јавне продаје.

Потписани судски извршитељ овим објављује да ће услед одлуке Кр. Среског Суда у Новом Саду бр. 1166/1930. у корист Др. Абрахама Дезидер из Н. Сада ради 1000 дин. главнице и прип. на јавној продаји продати следеће покретнине: 1 трактор које су процењене на 15000 динара.

Јавна продаја одржаће се дне 28. марта 1930 год у 2 сата после подне у Петровцу у кбр. 963.

Нови Сад, 27. фебруара 1930.

Стојан Војновић
кр. судски извршитељ

Изврш. бр. 44/1-1930.

Дражбени оглас.

Потписани судски извршилац на основу §-а 102. зак. чл. 60. из 1881. год. објављује, да ће се ради намирења тражбине и прип. на јавној дражби продати покретнине овршеника пописане у пленидбеном записнику Гв. број 770/930. и то: један вагон брашна процење на 21000 динара обављеном оврхом у корист оврховодитеља, како следи: Лукач Андора, заступа Др. Керењ Дезидер адвокат у Новом Саду, ради 3650 дин. гл. и сп. п.

Дражба ће се одржати дана 20. марта 1930. у 9 часа пре подне у Темерину у млину овршеника.

Нови Сад, 5. марта 1930.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршилац

Изврш. бр. 1017/1-1929.

Дражбени оглас.

Потписани судски извршилац на основу §-а 102. зак. чл. 60. из 1881. год. објављује, да ће се ради намирења тражбине и прип. на јавној дражби продати покретнине овршеника пописане у пленидбеном записнику Гв. бр. 12246/929. и то: плишани и пелц мантлови процењене на 42,500 дин. обављеном оврхом у корист оврховодитеља како следи: Гутман и

Демут, заступа Др. Дезидер Тибор адвокат у Новом Саду ради 1200 шв. франака гл. и сп. п.

Дражба ће се одржати дана 17. марта 1930 у 10 сати пре подне у Новом Саду у радњи овршеника Краља Петра бр. 25. Нови Сад, 3. марта 1930.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршилац

Изврш. бр. 355/1930.

Објава јавне продаје.

Потписани судски извршитељ овим објављује, да ће услед одлуке Кр. Среског Суда у Н. Саду бр. 10675/928 у корист Гебридер Ендерлин трг. фир. из Беча, заст. по др. Тибору Деже, адв. из Новог Сада ради 5000 дин. главнице и прип. на јавној продаји продати следеће покретнине: разна мануфактурна роба процењена на 53500 дин.

Јавна продаја одржаће се дне 19. марта 1930 у 4½ сата у Србобрану у радњи овршеника Ст. Бечеј, 7. марта 1930.

Орлов Александар
судски извршитељ

АПОЛО ТОН КИНО

15 и 16 марта 1930

SINGING FOOL

(Певајућа луда)

(Сензационални тонфилм)

У главној улози:

Al Jolson чувени певач
Betty Bronson, Josephine Dunn
и David Lee.

ОДЕОН

15 и 16 марта 1930

Дупли програм!

ОКОВИ

Драма из живота сибирских заробљеника у 7 чинова.

У главној улози: Renée Heribel,
Fritz Kortner, William Freshmann.

Пљачкаши пацифика

Ковбојска драма у 5 чинова

У главној улози: Rex Bell.

BELE ELEKTRO PODUZEĆE NOVISAD
Futoški put 11. — Telefon 26-45

Veliki izbor lustera — AEG fabričko
slagalište motora, pegla, ventilatora
i parhetviks-aparata, Osram sijalica.

Gramofona i ploča.